

A jelen felhívás a 2008. szeptember 26-án a Sorbonne-on (Párizs) megtartott **Soknyelvűségi Konferencia** előtt készült, és Paolo Fabbri olvasta fel nyilvánosan.

Első aláírói : **Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Paolo Fabbri ; Maurizio Ferraris; Michèle Gendreau-Massaloux; Ghislaine Glasson Deschaumes; Yves Hersant; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Edgar Morin ; Manoel de Oliveira ; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater; Antonio Tabucchi ; Jürgen Trabant; Heinz Wismann**

Felhívás az európai fordítói politika érdekében

Hacsak nem tagadja meg önmagát, Európa nem épülhet fel nyelveinek sokszínűsége tiszteletben tartása nélkül. Két megoldás közül választhat : vagy általánosítja az « ügyletek dialektusához » való folyamodást a cserék érdekében vállalva a kollektív nyelvi elszegényedés veszélyét, vagy örvendezik a nyelvi sokszínűségnek és garantálja azt a jobb, kölcsönös megértés és az igazi párbeszéd biztosítása érdekében.

Az Európai Unió biztosította, legalábbis ideiglenes határain belül, az áruk, a tőke és a személyek szabad áramlását. Itt az idő, hogy foglalkozzon a tudás, a művek és a képzelet szülte alkotások szabad áramlásával is, felelevenítve a történelmi Európa termékeny időszakait. Itt az idő, hogy az európaiak megtanulják saját nyelveiken az egymással való beszélgetést. Európa nyelveinek felértékelése hozzájárulna ahhoz, hogy a polgárok megbélgéljenek Európával. Itt a fordítás fontos politikai szerepet tölt be.

Hiszen a nyelv nem csupán kommunikációs eszköz, szolgáltatás ; nem is csak kulturális örökség, védendő identitás. Minden nyelv egy a világra kivetett más-más háló, csak a többiekkel való interakciójában létezik. Fordításkor elmélyítjük különlegességét és a másik nyelvét is : legalább két nyelvet kell érteni ahhoz, hogy egyet beszéljünk.

Mivel a fordítás identitások meghaladása és a különbségek megtapasztalása, így annak az európai köztérnek a középpontjában kell állnia, amelynek felépítése mindannyiunkra vár, annak polgári és intézményes dimenzióiban, kulturális, szociális, politikai és gazdasági alkotóelemeiben.

Ezért szólítunk fel egy olyan igazi európai fordítói politika létrehozására, amely két elven nyugodna: a kulturális élet összes szereplőjének és szektorának (oktatás, kutatás, tolmácsolás, kiadás, művészetek, média) mozgósítása; az Unió mind belső dinamikáinak, mind külpolitikáinak strukturálása konkrétan a többi európai nyelv befogadásának és az európai nyelveknek a világ többi részén való megértésének biztosítása érdekében.

A fordításban az európai terv új energiára lel majd.